№ 86. Poniedziałek 14. Kwietnia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęło dalej ze składek: W powiecie *Trembowelskim* dodatkowo 39 zł. 43½ c.; w powiecie *Tyczyńskim* 308 zł. 26 c., w powiecie *Rożniatowskim* 138 zł. 12 c. w. a. W urzędzie powiatowym w *Boryni* 23 zł.; w mieście *Buczaczu* 67 zł. 23 c. na dotkniętych powodzią w obwodzie tarnowskim, a 38 zł. 94 c. na dotkniętych wylewem mieszkańców Wiednia; w powiecie *Podbuskim* dodatkowo 4 zł.; w powiecie *Nadwórniańskim* dodatkowo 36 zł. 87½ c., a w powiecie *Śniatyńskim* dodatkowo 15 zł. 16 c. w. a.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył na mocy ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa §. 3. nadać najłaskawiej najwyższem pismem odręcznem z 5. b. m. księciu Maxymilianowi Karolowi Thurn-Taxis dziedziczną godność radcy państwa.

Zarazem raczył Jego c. k. Apostolska Mość zalecić Swemu ministrowi stanu, ażeby rzeczonemu księciu wydał dyplom na tę najwyższą nominacyę.

Telegramy.

Paryż, 11. kwietnia. Zasób gotówki banku pozostał niezmienny. Porfeil zmniejszył się o 74 milionów.

Bruxela, 9. kwietnia. Dzisiejsza *Indep. belge* donosi z Paryża: Cesarz przyjmował wczoraj pan Lavalette, który — jak powszechnie sądzą — wzbrania się wracać do Rzymu, jeźli jenerał Goyon niebędzie ztamtąd odwołany.

Turyn, 10. kwietnia. Wikaryusz kapituły w Bononii został uwięziony. (Powtarzamy ten telegram, ponieważ w ostatnim numerze mylnie był podany.)

Petersburg, 11. kwietnia. Dzisiejszy *Journal de St. Petersburg* pochwala postanowienie rządu francuskiego względem arcybiskupa Tuluzy i robi uwagę, że tolerancya religijna jest sławą naszego czasu, a fanatyzm grzechem przeciw moralności.

Warszawa, 11. kwietnia. Dnia wczorajszego studenci chcieli w kościele katedralnym wyprawić demonstracyę i przeszkadzaniem skłonić publiczność do wyjścia z kościoła. Arcybiskup, któremu na chwilę przeszkodzono, podziękował wymownie tym, co zostali. Czternastu podżegaczy aresztowano przy wyjściu z kościoła. Miasto spokojne.

Berlin, 11go kwietnia. Dzisiejsza *Sternzeitung* pisze: Dla przysporzenia środków pieniężnych na flotę pruską ma być oprócz spomnionego podwyższenia ceny soli zaproponowane także podwyższenie podatku od zacieru, i zdaje się być najstosowniejszem. Kwarta wódki opłaca dotąd tylko 12 feników, gdy tymczasem wynosi ten podatek w Anglii 17½, a we Francyi 2 groszy srebrne.

Frankfurt, 11. kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu sejmu związkowego przedłożone zostały podania wyborców kaselskich za ustawą wyborczą z r. 1849, i stowarzyszenia heskiego za ustawą z roku 1860. — Jak donosi *Frankf. Post-Ztg.* mają wkrótce rządy wierne związkowi przedłożyć program reformy związku niemieckiego.

Wejmar, 10. kwietnia. Sejm uchwalił dziś 19 głosami przeciw 10 zniesienie kary śmierci. Potem przyjęto 21 głosami przeciw 8 wniosek, ażeby rząd wyjednał ogólny wydział sejmów turyngskich.

Korfu, 8. kwietnia. Zgromadzenie prawodawcze na przemowę lorda nadkomisarza odpowiedziało adresem, w którym wyrażono, że jedynie tylko połączenie wysp Jońskich z Grecyą zdoła ich sytuacyę polepszyć. Lord nadkomisarz upominał, aby kwestyi konstytucyjnej nie brano pod dyskusyę, gdyż Anglia z protektoratem objęła prawa i obowiązki.

Konstantynopol, 5. kwietnia. Kilka pułków piechoty, kawaleryi i artyleryi otrzymało rozkaz, wyruszyć nad granicę czernogórską. Znaczne zasoby wojenne i pieniądze posłano Omerowi Baszy, który układa się teraz z księciem Mikołajem, ale te układy będą podobno bezskuteczne. Sułtan ułaskawił Hussein Baszę, skazanego przed trzema laty za fałszowanie Kaimów.

Konstantynopol, 10. kwietnia. (Na Paryż.) Porta oznajmiła mocarstwom, że dla ciągłych kroków nieprzyjacielskich ze strony Montenegru posłała księciu czernogórskiemu ultimatum, w którem żąda niezwłocznego wydania jeńców i formalnego zapewnienia, że powstrzyma wszelkie napady na terytoryum tureckie. Pogłoska o zmianie gabinetowej jest bezzasadna.

Bejrut, 23. marca. W Libanie panuje zupełny spokój.

Teheran, 6. marca. Książę Murat zniweczył zamach bandy turkomańskiej na Medszed.

Przegląd polityczny.

Lwów, 13. kwietnia. Izba panów rady państwa była w zeszłym tygodniu nadzwyczaj czynną, gdyż zacząwszy od czwartku miewała codziennie posiedzenia pragnąc jeszcze przed feryami wielkanocnemi załatwić kilka ważnych projektów. Na posiedzeniu czwartkowem, t. j. 10. b. m. interpelował najpierw hrabia Thun prezydującego komisyi politycznej względem ustawy przemysłowej, a mianowicie czy cechy i korporacye przemysłowe będą zniesione? Hr. Hartig odpowiedział na to, że w tej sprawie nie zapadła jeszcze żadna uchwała, ale że komisya oświadcza się za zatrzymaniem korporacyi, ponieważ nienadeszły żadne petycye, któreby się użalały na tę instytucyę. Potem przyjęła izba przy trzeciem odczytaniu ustawę o lennictwach, a w końcu nastąpiło sprawozdanie komisyi finansowej o uchwałach izby deputowanych co do raportu ministra skarbu, usprawiedliwiającego nadzwyczajne środki finansowe z roku 1860, i izba zatwierdziła wszystkie te środki. Na posiedzeniu piątkowem odczytana została po raz trzeci uchwała izby co do środków finansowych, i izba przyjęła ją stanowczą większością głosów. Dalej nastąpiły obrady nad sprawozdaniem komisyi finansowej o projekcie ustawy względem zniesienia danin górniczych. Wydział proponował ryczałtowe uchwalenie ustawy, czemu sprzeciwiali się książę Salm i hr. Thun, ale mimo to przyjęła izba przy drugim odczycie ustawę podług wniosku wydziału. Trzecie jednak odczytanie niemogło nastąpić, ponieważ po wyjściu z sali obudwu rzeczonych oponentów okazała się liczba członków niedostateczną do powzięcia prawomocnej uchwały. Odłożono przeto ostateczne załatwienie tej sprawy do następnego posiedzenia, które miało odbyć się wczoraj, a którego szczegółów nieprzyniosły jeszcze dzienniki.

Zresztą przeważają teraz w Wiedniu zawsze jeszcze finansowe sprawy państwa, a pomiędzy budżetami różnych ministeryów, nad któremi obraduje teraz wydział finansowy izby deputowanych, znajdują się także kwestye, odnoszące się wyłącznie do naszego kraju, jak n. p. etat funduszu indemnizacyjnego, który rozdano już na ostatniem posiedzeniu członkom izby deputowanych. Prócz tego ma przyjść zaraz po feryach pod obradę także podatek od wódki, która to sprawa również wielce ważna jest dla nas ze względu na znaczną fabrykacyę gorzelnianą w naszym kraju.

Sprawa poselstwa francuskiego w Rzymie nierozstrzygnęła się dotąd; pan Lavalette wzbrania się stanowczo powrócić na swoje stanowisko, jeźli jenerał Goyon pozostanie komendantem załogi, i jeźli wierzyć można ostatniej pogłosce dziennikarskiej, miał już nawet postawić na swojem, gdyż na ostatniej radzie ministeryalnej w Tuileryach miano zadecydować odwołanie Goyona wynagradzając go za to godnością senatora. Powtarzamy jednak, że to pogłoska tylko, chociaż za prawdopodobieństwem jej przemawia już ta okoliczność, że jenerałowa Goyon przyjechała temi dniami do Paryża wstawiać się u dworu za swoim małżonkiem. Nierównie ważniejsza dla następstw, jakie może pociągnąć za sobą, jest z wiadomości francuskich w tej chwili sprawa arcybiskupa tuluskiego. W tym miesiącu przypada właśnie trzechsetletnia rocznica okropnej walki religijnej, której ofiarą padło wówczas 4000 protestantów w Tuluzie. Arcybiskup tamtejszy chciał tedy uczcić tę rocznicę wielką uroczystością kościelną z procesyami i innemi ceremoniami religijnemi, gdy tymczasem ogłosił *Monitor* formalny zakaz tej uroczystości jubileuszowej. Nie chcemy wydawać sądu o tem, czy odświeżanie podobnych pamiątek historycznych jest stosowne w wieku dziewiętnastym, wszakże godna jest uwagi, że nawet *Journal de St. Petersburg* tak dalece zbudował się tym zakazem rządu francuskiego, że korzystając z tej sposobności daje światu katolickiemu piękną naukę o tolerancyi. — Pokazuje się teraz coraz wyraźniej, że w sprawie mexykańskiej przerachował się wielce rząd francuski, mylnie bowiem donoszono dotąd, jakoby Hiszpania podzielała zdanie Francyi co do konwencyi zawartej w Soledad. Przeciwnie zapewnia teraz telegram madrycki, że rząd hiszpański zgodnie z Anglią pochwala nietylko tę konwencyę ale i całe postępowanie jenerała Prima, przezco spada dziś na Francyę cały ciężar tej wyprawy, wymagającej ogromnych kosztów, a która w gruncie rzeczy nietylko nie przyniesie jej realnej korzyści, ale co gorsza jeszcze może oziębić wielce jej stosunek z Anglią i ze Stanami Ameryki północnej.

Z półwyspu włoskiego nie przyniosła dziś poczta nic ważnego. Król Wiktor Emanuel wybiera się 25go b. m. w podróż do Neapolu, gdzie myśli zabawić do końca maja. Temi odwiedzinami chce Król widocznie z jednej strony wynagrodzić Neapolitanom zawiedzioną nadzieję przybycia Garibaldego, a z drugiej wpłynąć obecnością swoją na ożywienie sympatyi dla swego rządu w tej pro-

wincyi, skołatanej dziś wielce nietylko ciągłemi walkami z reakcyą borbońską, ale oraz niebezpieczniejszemi jeszcze zabiegami Muratystów. Z tej też przyczyny ponawia teraz gabinet turyński z całą usilnością starania swoje, ażeby wymódz wydalenie Króla Franciszka z Rzymu, ośmielającego reakcyę swoją obecnością, i jak zapewniał p. Ratazzi na ostatniem posiedzeniu izby turyńskiej, popiera także Francya to żądanie, pragnąc może tym sposobem ułatwić zarazem sprawę swemu pretendentowi, którego zabiegi nie maja być obce gabinetowi tuilerskiemu. — W Rzymie było 7. b. m. wielkie konsystoryum, na którem Ojciec św. mianował 16 biskupów.

Prokuratoryi berlińskiej udało się wreszcie wykryć przeniewiercę, który dostarczył gazecie Vossa znanego listu ministra finansów; ma nim być niejaki Köhler, sekretarz intendantury w ministeryum wojny. Wszakże nie zdaje nam się, by całe to śledztwo przy braku autentycznego dokumentu mogło doprowadzić do sądowego skonstatowania winy, gdy tymczasem kompromituje ono coraz bardziej politykę gabinetu, i pomimo wszelkich przyrzekanych ustępstw nie przeważa się wcale opinia na stronę rządu, jak tego świeżym dowodem jest protestacya uniwersytetu berlińskiego przeciw wyborczemu okólnikowi gabinetu.

W stolicy Królestwa Polskiego zaszły znowu niepokojące demonstracye. Dnia 10. b. m. chcieli studenci — jak powiada telegram — zakłóceniem nabożeństwa w kościele katedralnym skłonić publiczność do opuszczenia świątyni, ale nie powiodło się im, i 14 z nich uwięziono przy wyjściu z kościoła. Nie wiadomo jeszcze, jaka była przyczyna tej demonstracyi, ale zdaje się, ze była wymierzona przeciw Arcybiskupowi Felińskiemu.

Pod Nauplią, pomimo zawieszenia broni, rozpoczęła się walka nanowo i obie strony bombardują się nawzajem. O ile jednak wnosić można z ostatnich wiadomości, wzmaga się powstanie coraz więcej i przy dłuższym oporze Nauplii może ogarnąć kraj cały. I tak donosi telegram, że na wyspie Syra wybuchły nanowo zaburzenia; w samej stolicy greckiej znaleziono bomby Orsiniego i jeńcy wojskowi chcieli się wyłamać z więzienia, a pod Lamią wtargnęła do Grecyi banda Turków albańskich zapewne w nadziei, że śród zamieszek domowych znajdzie u sąsiadów łatwy łup dla siebie. Rząd jednak wyprawi wojsko przeciw niej i wysłał zarazem noty do Porty i do mocarstw opiekuńczych, i łatwo być może, że wypadek ten pociągnie za sobą obcą interwencyę w Grecyi.

Ważne tez wiadomości przyniósł dziś telegram ze Stambułu. Porta wysłała ultimatum do księcia Czernogóry z żądaniem, ażeby niezwłocznie wydał jeńców zabranych w Krynicy albańskiej i powstrzymał dalsze napady Montenegrynów na ziemię turecką, a zarazem wyprawia rząd turecki znaczne siły zbrojne i pieniądze do Omera Baszy. Zanosi się więc widocznie na blizką wojnę z Czernogórą; a tymczasem nieustaje także walka w Hercegowinie, gdzie podług ostatnich doniesień mieli Turcy odnieść znaczne korzyści. Mianowicie chce im się poddać Kruszewica i Suttoryna, a Vukalovich podstępnie raniony miał się schronić na ziemię austryacką.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 13. kwietnia. Jego c. k. Apostolska Mość raczył przyjmować przedwczoraj zrana wiele osób prywatnych na audyencye.

(Posiedzenie izby panów z 10. i 11. kwietnia.)

Otwarte zostało o godzinie w pół do dwunastej pod prezydencyą JO. księcia Karola Auersperga.

Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsca pp. Rechberg, Mecsery, Plener, Degenfeld i radca ministeryalny Weis.

Hrabia Leon Thun interpeluje prezesa wydziału politycznego, na zasadzie pogłosek w dziennikach zawartych, względem zmian w izbie deputowanych przyjętych co do zniesienia przymusowych stowarzyszeń, życząc sobie rychłego załatwienia swego zapytania.

Hrabia Hartig jako przewodniczący wydziału tłumaczy jego zapatrywanie się, i przytacza przyczyny zwłoki w pracach jego. Ze słów hr. Hartig możnaby wnosić, że wydział oświadcza się za utrzymaniem przymusowych stowarzyszeń.

Następnie po trzeciem odczytaniu przyjęte zostało prawo o zniesieniu lennictw.

Baron Pipitz odczytuje sprawozdanie komisyi finansowej w przedmiocie uchwały w izbie deputowanych zapadłej, względem operacyi finansowych przez ministeryum skarbu przedsiębranych po dniu 20. października 1860 r. bez zezwolenia rady państwa' konstytucyą zastrzeżonego. Wnioski wydziału zgadzają się po największej części z uchwałą w izbie deputowanych zapadłą. Wydział tylko w 1. i 3. punkcie proponuje zmianę w redakcyi w 5. punkcie wypuszczeniem dołączonego umotywowania.

Po zabraniu głosu przez Jego Exc. p. ministra skarbu, usprawiedliwiającego emisyę asygnacyi hypotecznych, tudzież po przymówieniu się księcia Jabłonowskiego wnoszącego, ażeby wnioski wydziału nie były uważane jako poprawki uchwały izby deputowanych, lecz jako odrębna uchwała izbie deputowanych kolegialnie do wiadomości udzielić się mająca, po następnych przymówieniach się hr. Thuna i barona Lichtenfelsa, izba przyjęła punkt 1. z poprawką hr. Thuna, zaś punkt 2., 3., 4. i 5. w redakcyi przez wydział proponowanej.

Posiedzenie izby panów z dn. 11. kwietnia rozpoczęło się o godzinie w pół do dwunastej pod prezydencyą JO. księcia Karola Auersperga. Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsca pp. hr. Rechberg, Plener, Lasser, Degenfeld i radca ministeryalny Weis.

Po trzeciem odczytaniu oświadczenie izby względem operacyi finansowych po d. 20. października 1860 r. przeprowadzonych, przyjęte zostało.

Baron Pipitz odczytał sprawozdanie wydziału finansowego co do projektu do prawa o zniesieniu dziesięciny górniczej. Wydział wnosi, azeby izba uchwałę w izbie deputowanych przyjęła.

Jego Excel. p. minister skarbu oświadczył, iż rząd podziela propozycyę względem nałożenie podatku na pola poszukiwań (Schurffelder.)

Książę Salm w zabranym głosie oświadcza się najprzód przeciwko intytulacyi prawa, która brzmi „ważne dla całej monarchyi", kiedy obecna rada państwa część tylko monarchyi reprezentuje, a następnie oświadcza się przeciwko nałożeniu podatku na pole do poszukiwań jako rozwój górnictwa tamować mogące.

P. minister skarbu, tudzież radca ministeryalny Weis odpierają zarzuty preopinującego; baron Baumgartner zaś broni wniosków wydziału, poczem cały projekt do prawa przyjęty został.

Na wniosek hr. Kuefstein trzecie odczytanie na tem samem posiedzeniu nastąpić miało, gdy jednak pokazało się, iż izba przez wydalenie się księcia Salm, hr. Thun i hr. Czernin nie była w komplecie prawnym, przeto posiedzenie zamknięte i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Hiszpania.

(Sprawy marokańskie i mexykańskie.) *Pays* donosi za pewność, że Marokko gotuje się wypłacić Hiszpanii drugą ratę w kwocie 60 milionów, którą w skutek traktatu tetuańskiego winne jest uiścić. Kwestya graniczna o terytoryum Melilli może także być za rozwiązaną uważana. Kabylowie wyprawią komisyę dla załatwiania sporu.

Rząd hiszpański ma zamiar określić ściślej pojedyncze artykuły konwencyi trzech mocarstw, w Londynie zawartej, ale wcale nie ma zamiaru zawierać nowego traktatu, czyli pojmuje, że gdyby bez Anglii zapuszczała się dalej w spory meksykańskie, nateenczas w wojnie amerykańskiej, do której łatwo przyjść może jeźli Cesarz Napoleon doprowadzi do skutku plany swoje, Kubę poświęcić by musiała.

Francya.

Paryż, 9. kwietnia. (List pasterski Arcybiskupa Tuluzy.) Arcybiskup z Tuluzy wydał list pasterski, w którym wzywa wiernych do obchodu pamiątki czynu w r. 1562 w Tuluzie wydarzonego. W d. 16. maja t. r. w walce religijnej między katolikami a protestantami w mieście prowadzonej, katolicy zupełne odnieśli zwycięstwo i protestantów z miasta się pozbyli. Arcybiskup mówi z tego powodu w liście swym pasterskim." Wiele to już dni od owego czasu minęło, nowe myśli i zdania usunęły dawne, rewolucya dzieli nas od owych wieków; poobalała ona trony, zbudowała rusztowania, wiele kościołów zniszczyła a nawet i obyczajom naszym nowy kierunek nadała. Wszakże my z radością chwycimy za sposobność ku odświeżeniu pamiątek przeszłości. Teraz kiedy mamy tyle powodów zmartwienia, kiedy wiara nasza na tyle jest niebezpieczeństw wystawiona, teraz właśnie wystąpić muszą dusze, w których duch Boży żyje, teraz siła dobrego stanąć musi bez bojaźni na przeciw sile i przemocy złego. Podczas gdy bezbożni wiążą się w ciemności, i zdają się ukrywać siłę swoją przed niewidomym i nieszczęsnym światem, dobrzy winni się gromadzić przy świetle słońca, a serca i ręce podnosić do owych sfer wesołych, w których modlitwa harmonijnemi głosami świętych do tronu Boga się wznosi.

(Pisma obelżywe.) W Paryżu cyrkulować ma tak wielka ilość satyr i karykatur, w odpisach tajnie rozpowszechnionych, iż modyfikacye kodexu karnego ciału prawodawczemu złozone, zdają się być w związku z owemi satyrami. Modyfikacye te, które wielką wywołały trwogę w kółkach dziennikarskich i literackich, dążyć mają ku temu, azeby uznać karygodność obrazy urzędów w pismach i rysunkach nawet nie publikowanych.

(Wiadomości bieżące) Mówią w Paryżu o odwołaniu admirała Jurien de la Graviere. Każdemu znany jest właściwy powód odwołania, pozornie dzieje się ono dla nominacyi jego na wiceadmirała. Dowództwo w zatoce mexykańskiej prowadził zwykle kontadmirał, dla tego wiceadmirała w tej pozycyi zostawić nie wypada. Dziwnym jednak trafem promocya p. Jurien na wiceadmirała nastąpiła przed dwoma miesiącami, i to właśnie z powodu wyprawy mexykańskiej, dla nadania jej większego znaczenia. — Rada stanu odebrała nakaz przerobienia dotacyi hrabiego Pelikao. Według nowego projektu ma być oddaną corocznie do dyspozycyi Cesarza pewna suma dla nagrodzenia zasłużonych żołnierzy.

W następujący czwartek Cesarz ma odbyć przegląd jednej części gwardyi a pożniej załogi paryskiej. Okręty pancerne zwracają teraz powszechną na siebie uwagę. Francya tyle ich posiada, że uformować może całą eskadrę statków pancernych. W ogóle sprawy morskie zajmują głównie uwagę rządu. Dnia 7. kwietnia oczekują japońską ambasadę w Paryżu. Sztuka „Ochotnicy z roku 1814" w następny piątek graną być ma.

Włochy.

(Wypadki w Neapolitańskiem.) Dnia 4. kwietnia nowy minister sprawiedliwości Conforti zgromadził neapolitańskich deputowanych dla zakomunikowania im planów swoich; deputowani postanowili wysadzić komisyę dla ułożenia memoryału spisującego po-

trzeby prowincyj południowych. Mówią, że jenerał Bixio wysłany ma być do Basilikaty z podobną władzą, jak Cosenz. Dziać się tam mają okropne sceny. Gazeta urzędowa potwierdza wiadomość, że banda Croki pobitą została. Między innemi wpadł wojsku koń z kosztownym rzędem, a w siodle znajdował się rewolwer i list do Croci. Że zaś w walce poległ jeden konny, wnoszą przeto, iż sam Croko zabity został.

(Okręta pancerne.) Depesza telegraficzna z Turynu z dnia 7. kwietnia donosi, że komisya przez ministra marynarki wysadzona oświadczyła się za potrzebą budowy okrętów pancernych. Minister też zaraz wydał stosowne rozkazy.

(Wiadomości bieżące.) Wicekról egipski spodziewany jest we Włoszech, gdzie cztery tygodnie zabawić ma. Do Teheranu udaje się poselstwo dla zawiezienia Szachowi perskiemu order Annunciady.

Corriere siciliano pisze, że w Sycylii 12000 więźniów zbiegłych prowadzą teraz wojnę przeciwko społeczeństwu. Gmina Favora podała do parlamentu petycyę z żądaniem, ażeby każda gmina spisała ludzi podejrzanych w swym obwodzie o złodziejstwo, rozbójnictwo, i listę tę prefektowi przesłała, który głosowaćby nad nią kazał, i tych, coby większość czarnych gałek mieli, z Sycylii wydalił.

(Powstanie.) Powstanie ogarnęło całą prowincyę Capitanata. Z Foggia piszą, iż przed niejakim czasem pokazała się banda w uniformach gwardyi narodowej przed koszarami karabinierów, i chcieli ją zająć przy okrzykach „śmierć karabinierom!" Dopiero komendant miasta zdołał odeprzeć powstańców, i kilku z nich aresztować. W lesie pod Gargano pełno także powstańców, i w ostatnich czasach krwawe z armią były starcia. Wojsko miało wielu rannych. Również pod Lucera przyszło do potyczki między wojskiem i powstańcami. Banda powstańców ściganą była w lesie pod Castiglione.

(Wiadomości bieżące.) Dziennik turyński *Opinione* żali się nad niedostatecznym dozorem w więzieniach ciężkich zbrodniarzy. Niedawno z więzienia w Piacenzy uciekło 15 najniebezpieczniejszych zbrodniarzy a przypadki podobne napełniające ludność trwogą i przestrachem i w innych miastach się zdarzają.

Dziennik *Diritto* pisze z Piacenzy, że dezercya zwłaszcza między żołnierzami neapolitańskiemi wszelkie przechodzi wyobrażenie. Uciekają oni w bandach po kilkunastu na raz, a policyi dotąd nie udało się wyśledzić pośredników ucieczki.

Niemce.

Berlin. (Sprostowanie.) Zbyteczną zda się być wzmianka, pisze *Gaz. wied.*, że odezwa ministra finansów Heydta do pruskiego ministra wojny zagłuszyła wszystkie inne sprawy. W Berlinie obiegała pogłoska, że wielu wyższym urzędnikom sprawiedliwości jeszcze przed ośmiu dniami inni urzędnicy udzielili tę odezwę w egzemplarzach metalografowanych. *Allg Pr. Ztg.* zaprzecza stanowczo tej pogłosce, a to ponieważ nie można przypuszczać, aby wyżsi urzędnicy sprawiedliwości nie zrobili stosownego o tem zawiadomienia.

(Protest uniwersytetu berlińskiego.) W proteście uniwersytetu berlińskiego przeciw rozporządzeniu ministra oświecenia względem wyboru wyrażono, że walka, która obecnie porusza umysły w Prusach, nie oznacza sprzeczności między królestwem a demokracyą. Ale chociażby i tak było, uniwersytet jest przekonany, że wpływ na wybory do izby deputowanych, którego dotąd rząd państwa nie wywierał, nie zdoła tej sprzeczności usunąć na korzyść silnego królestwa i konstytucyjnej wolności. Uniwersytet sądzi, że da dowód wierności dla monarchy, i okaże prawdziwie konserwatywną politykę, gdy bez względu na toczącą się walkę oprze swoja politykę na własnem sumiennem przekonaniu, a postępować będzie niezawiśle i swobodnie.

(Wiadomości bieżące.) Obiega pogłoska, że Prusy mają zamiar zniżyć podatek przewozowy od wina, płacony przy przesyłaniu go z jednego państwa związku celnego do drugiego bez przekraczania granicy obcej. (Podatek ten wynosi 25 sr. gr. od cetnara). To ułatwiłoby konkurencyę z winami francuskiemi.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Domy assekuracyjne.) Z Warszawy pod dniem 5go kwietnia donoszą: Jak wiadomo od wielu lat rząd trzyma na siebie wszystkie asekuracye, a tak tylko za wyraźnem zezwoleniem możnaby asekurować się w zagranicznych zakładach prywatnych. Zeszłego roku na wniosek rady stanu Cesarz przyzwolił na reorganizacyę jeneralnej dyrekcyi zabezpieczeń, aby interesowani mogli mieć udział w administracyi tego zakładu pod kontrolą rządu. Organizacya kas oszczędności ma być także zbadana, a rady obwodowe i miejskie mają uzyskać większy wpływ na ich administracyę; nareszcie bank polski ma być także zreorganizowany, i to w ten sposób, że osoby prywatne i prywatne kapitały będą miały współudział w czynnościach bankowych; to przyczyni się do podniesienia przemysłu krajowego, zwłaszcza że niepotrzebne kontrole i ograniczenia dotychczasowe ile możności zniesione będą.

Petersburg, 29. marca. (Duchowne sprawy katolickie.) Za wstawieniem się ks. Żylińskiego, metropolity kościołów rzymsko-katolickich w Cesarstwie, najwyżej poleconem zostało: dozwolić przyjęcia do kościoła rzymsko-katolickiego św. Katarzyny w Petersburgu sześć osób mających wstąpić do zakonu XX. Dominikanów z zachowaniem zwykłych przepisów co do wieku, oraz jako środek, ale tylko czasowy, dopóki zamknięcie wszystkich nadetatowych klasztorów tego zakonu nie postawi w możności przyjmowania nowych zakonników do klasztorów etatowych tej kongregacyi na zasadzie ogólnej ustanowionej dla wszystkich klasztorów rzymsko-katolickich.

Przez wzgląd na uznaną przez władzę cywilną i duchowną potrzebę powiększenia funduszów seminaryum dyecezalnego rzymsko-katolickiego w Wilnie najwyżej poleconem zostało: przeznaczyć na pomienione seminaryum z osobnych źródeł po 2000 rubli sr. rocznie oprócz pobieranej już podług etatu sumy 6167 r. sr.

(Sprawy włościańskie.) Według sprawozdań urzędowych do dn. 11. marca zaprowadzono w 41 guberniach 4475 statutów urbaryalnych, 759 dano do zatwierdzenia, razem więc 5234, a między niemi 473 zawartych umów, na mocy których roboty obowiązkowe zniesione zostały.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 11. kwietnia. „Patrie" donosi, że margrabia Lavalette pojechał w sprawach prywatnych do Londynu.

Londyn, 12. kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej wnieśli Bowyer i Hennessy stan rzeczy we Włoszech pod dyskusyę i utrzymywali, że rabunek i morderstwo są tam na porządku dziennym. Layard oświadczył, że opisy te są fałszywe, i że Włochy są teraz szczęśliwsze niż dawniej. Gladstone zgadzając się z Layardem sądzi, że jest obowiązkiem Anglii wspierać moralnie Włochy. Lord Palmerston uważa świecką władzę Papieża za niepodobną do utrzymania, i byłoby z korzyścią Papiestwa zrzec się jej jak najprędzej. Los Papieża jest w ręku Cesarza Francuzów. Jeżli wojska francuskie opuszczą Rzym, staną się Włochy wolnemi od morza śródziemnego aż do Adryatyku. Parlament odroczył się do 28. b. m.

Turyn, 11. kwietnia. Słychać, że rząd robił mocne przedstawienia posłowi pruskiemu, któremu poruczone zostały sprawy austryackie przeciw odpływaniu burbońskich ochotników z Tryestu (?) do Neapolu.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie marca b. r. na targach w Gródku, Jaryczowie, Szczercu, Samborze, Drohobyczu i Komarnie.

	Miejsce targu:											
	Gródek		Jaryczów		Szczerzec		Sambor		Drohobycz		Komarno	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	85	4	50	4	45	4	65	4	77	4	80
„ żyta . . .	3	25	3	.	3	.	3	7	3	28	2	94
„ jęczmienia .	2	35	2	20	2	45	2	15	2	50	2	44
„ owsa . . .	1	45	1	50	1	40	1	13	1	9	1	30
„ hreczki . .	3	70	3	.	2	.	.	.	3	34	2	70
„ kukurudzy .	.	.	.	.	4	50	.	.	3	14	3	50
„ kartofli . .	1	55	1	25	1	55	1	50	2	.	1	24
Cetnar siana . . .	1	20	.	80	.	80	1	.	.	70	1	5
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	10	50	.	.	10	.	7	15	6	.	10	.
„ „ miękkiego	8	.	.	.	8	.	4	50	5	.	8	20
Funt mięsa wołowego	.	14	.	15		12	.	17	.	12	.	13
Mas okowity . . .	.	70	.	.		60	.	38	1	.	.	66

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12 kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Karnicki Józ., z Wolynia. — Horodyński Tomasz, z Krogulca. — Hr. Wodzicki Kazim., z Olejowa — Hr. Rozwadowski Wład., z Kochanówki. — Hr. Golejowski Ant, z Harasymowa. — Hr. Łączyński Al., z Warszawy. — Kunaszewski Dyon., z Perekosy.

Hotel europejski: Dylewski Maryan, z Rolowa. — Hr. Lanckoroński Teod., z Poddubiec. — Ochocki Józ., z Wierzbowicc.

Hotel angielski: Marmorosz Józ., z Kurowa. — Hr. Stadnicki Alexand., z Polski ros. — Kamiński Ign, doktor praw, ze Stanisławowa.

Dnia 13. kwietnia.

Hotel rosyjski: Niezabitowski Lnb., c. k. por., z Zameczka. — Obertyński L., z Stronihab.

Hotel Langa: Hr. Łączyński Hen., z Soroczkowa.

Hotel angielski: Gottleb Ant., z Śliwcza. — Agopsowicz Krzys., z Grochowa. — Erhardt Ludw., c. ros. kap, z Kijowa.

Zajazd Kuhna: Papara Bol., z Batiatycz. — Śliwiński Wł, z Bereznik.

Pod Tygrysa: Jaworski M, z Kobylnicy. — Falkowski M., z Głuchowa.

Zajazd Krynickiego: Mierzwiński Er., z Buławy. — Okadziński Ignacy, z Koreczyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12 kwietnia.

PP. Hr. Komorowski Franc., do Łuczyc. — Hereth Fr., do Uniatycz. — Orzechowski Ant, c. k. major, do Kamionki. — Wiktor Tad., do Świerza. —

Świeczkowski Włod., do Drezna. — Cielecki Alfr., do Perehowa. — Hr. Komorowski Kar., do Olchownika.

Dnia 13. kwietnia.

PP. Aulich Ern., c. k, przeł. pow. i Strzelecki Krzys., do Złoczowa. — Pomazański Jędr., do Czercza. — Reindel Ant., c. k. kap., do Wolicy. — Marmorosz J., do Karowa. — Herodyński T., do Krogulca. — Łodński H., do Milatyna. — Karwicki J., do Krakowa. — Grocholski Kaz., do Rozysk. — Smarzewski Fr., do Tarnopola. — Waligórski Miecz., do Poznania. — Hr. Dzieduszycki St., do Korniowa. — Morawski Rom., do Łukawiec. — Hr. Meciński Cezar, do Dukli. — Hr. Rozwadowski Wład., do Ponikwy. — Krippner Henr., radca ekon., do Wiednia.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. kwietnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.55	+ 3.2	71 6	północny sł.	jasno
2. god. po poł.	324.93	+ 10.9	39 1	„ „	„
10. god. wiecz.	324 31	+ 6 5	67 9	półn.-zachod. „	pochmurno

Dnia 12. kwietnia 1862 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

54. 52. 8. 4. 66.

(Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 26. kwietnia i 7. maja 1862 r.

Kurs lwowski.

Dnia 12. kwietnia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	19	6	25
Dukat cesarski	„ „	6	20	6	26
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	80	10	95
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	7	2	9
Talar pruski	„ „	1	97	2	—
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	57	80	13
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	60	84	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	209	50	212	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	97	70	73
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	70	84	47

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 12. kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84 25. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 15; po $4\frac{1}{2}$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 832 -; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 204.80; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 133.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.25, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 132 —.

Kurs giełdy wiedeńskiej

Dnia 10 kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 10	65 20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84 70	84 80
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do pazd. po 5%	84 20	84.30
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70 20	70 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 30	70 50
dtto. „ $4\frac{1}{2}$%	61 50	61 75
dtto. „ 4%	54 50	54 75
dtto. „ 3%	41 25	41 75
dtto. „ $2\frac{1}{2}$%	35 50	36 50
dtto. „ 1%	13 50	14.—
Przez. do wylos. z r. 1839	150 50	151.—
„ 1854	96 50	97.—
„ 1860	94.—	94 20
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	99 75	100 25
Renty Como p. 42 Lr. aus.	16 75	17.—
Wylos. obl. dawniejszego państ. po 5%	67 50	68.—
„ „ $4\frac{1}{2}$%	60 50	61 —
„ „ 4%	53 50	54 —
Przez. do los. obl. dew. długu państ. z proc. w kraju „ $3\frac{1}{2}$%	46.50	47.50
„ 3%	—.—	46.—
„ $2\frac{1}{2}$%	45 50	46.—
„ $2\frac{1}{4}$%	38.—	38 50
„ 2%	34 50	35.—
„ $1\frac{3}{4}$%	—.—	30.10
dtto. z procent za granicą „ 5%	67 50	68 —
„ $4\frac{1}{2}$%	60 50	61.—
„ 4%	53.—	53 50

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	88 50	89.—
Wyż. Aust. i Salb.	86 75	87 —
Czech	87.50	88 50
Morawii	92 —	93 —
Szlaska	88 —	88 50
Styryi	88 50	89.—
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	73.—	73.75
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Sławonii	74 —	74 50
Galicyi	70.75	71.
Siedmiogr. i Bukow.	69 25	69 75
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	100 —	100 50
Dług Tyrolu po 5%	67.50	68.—
Dług Tyrolu „ 4%	53 50	54.—
„ $3\frac{1}{2}$%	46 50	47 50
Dług Salcburga „ 3%	38.—	38 50
„ $2\frac{1}{2}$%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ $1\frac{3}{4}$%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ $2\frac{1}{2}$% za 100 zł.	14.—	15.—
„ $2\frac{1}{4}$% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ $1\frac{3}{4}$% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	836	838
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	204 70	204 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645	650
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2267.	2269.
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	283 50	284.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	161 50	162 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	136 70	136 80
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	275 25	275.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	232 —	232 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	31.—	32.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	87.—	90.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	698.—	700.—
Kolej Aussig. Ciepl. po 200 zł. m. k.	190.—	195.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	162.—	163.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449 —	451.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	240.—	242.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	397.—	400.
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	190.—	195.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 50	103 75
10 „ 5%	98 50	99 —
przeznacz. do los. po 5%	90 25	90 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.
przez. do los. po 5%	86.—	86 25
Gal. Tow. kred. po 4%	80.—	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97 75
detto detto w srebrze 5proc. za 100 zł. w. a.	102 80	103 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	144.—	144 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 85	96 25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	140 —	140 50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97 50	98.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 90	130
Tow. żeg. par. na Dun po 100 zł. m. k.	102.50	102 75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.50	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.75	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k	101	101 50
Salma „ 40 „ „	39.—	39 50
Palfiego „ 40 „ „	37.50	38.—
Clarego „ 40 „ „	36 50	36 75
St. Genois „ 40 „ „	38 —	38 50
Windischgrätza 20 zł. „	22 75	23 —
Waldsteina 20 „ „	25.—	25 50
Keglevicha 10 „ „	17.—	17 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	112 —
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	112 —	112 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	112 25	112.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	98 90	99 10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	133 —	133.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zl. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	52 30	52 40
Paryż za 100 fr.	52.35	52 40
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.23	6.24
dtto. pełnej wagi	6.22	6.23
Korona	18.35	18 38
20frankówka	10 53	10.55
Rosyjski impery.	10.85	10.88
Talar związkowy	1.98	$1.98\frac{1}{2}$
Srebro	132.—	132 25
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Pożar.) Dnia 4. b. m. był znowu pożar w Tarnowie w domu Maryi W. izreelitki na Podwalu. Zachodzi słuszne podejrzenie, że ogień był podłożony i władza wytoczyła już śledztwo.

(Promień światła jako odczynek chemiczny.) Z „Gazety warszawskiej."

(Ciąg dalszy.)

To odkrycie stało się zarodem nowej metody rozbioru chemicznego, wykryto bowiem, że każdy metal wprowadzony w płomień, w jakimbądź połączeczeniu chemicznem, daje pewne linie świetne w widmie tego płomienia i zawsze niezmiennie w pewnem miejscu widma ukazujące się. Chemik z łatwością może się nauczyć rozpoznawać te świetne pasy, tak jak rozpoznaje osady otrzymywane w płynach za pomocą zwyczajnych chemicznych odczynników. Ale światło jest tu odczynnikiem nieskończenie czulszym i ściślejszym niż wszystkie dotąd znane. Arago, któremu optyka winna jest tyle wielkich postępów, przepowiedział, że ona kiedyś stanie się niespodziewaną pomocą dla chemii. Promień światła przechodzącego od jakiegokolwiek płomienia, wykazuje przez swoje własności fizyczne skład chemiczny ciała palącego się. Przytoczym tu przykład wyjęty ze sprawozdania p. Kirchhoff: „Następujące doświadczenie, pisze ten uczony fizyk, pokazuje, że chemia nie może dotąd przedstawić żadnego odczynnika, któryby dał się porównać z czułością widma. W pokoju obejmującym około 60 metrów sześciennych przestrzeni, studyowaliśmy widmo słabego płomienia lampy gazowej; w najodleglejszem miejscu od aparatu ulotniliśmy przez detonacyę 3 miligramy chloranu sody. Po kilku minutach, płomień przybierając barwę szarożółtą, przedstawił na widmie żółtą bardzo świetną linię, która jest cechą sodu i linia ta znikła dopiero po dziesięciu minutach. Z objętości pokoju i wagi soli użytej do doświadczenia, łatwo obliczyć, że z powietrzem zmieszaną była jedna dwudziestomilionową część sodium co do wagi. Przypuszczając, że jedna sekunda dostateczną jest do postrzeżenia dokładnie cechy fizycznej sodu na widmie płomienia, i że w tej sekundzie płomień spożywa 50 centimetrów sześciennych czyli 0,0647 grama, powietrza zawierającego jedną dwudziesto-milionową część sodium, możemy obliczyć, że oko rozpoznaje dokładnie obecność jednej trzechmilionowej części miligramu soli sodowej. Któryż odczynnik chemiczny może wyśledzić obecność tak nieskończenie drobnej cząsteczki jakiegokolwiek pierwiastku chemicznego.

P. Gandeau zajmował się rozbiorem chemicznym wody mineralnej Bourbonne-les-Bains wykrył w niej obecność dwóch nowych metali, które pp. Kirchhoff i Bunsen odkryli w wodzie Durckheim. Wziąwszy parę kropli wody Bourbonne umieścił je w płomieniu gdzie natychmiast zmieniły się w parę i zaraz pokazały się na widmie pręgi charakteryzujące te nowe metale **rubidium** i **coesium**, różową pierwszego i błękitną drugiego.

(Dokończenie nastąpi.)

Główny Redaktor *H. Szczeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.